

Bilag I.

Til Ministeriet for Handel og Industri.

Med Skrivelse af 30. Marts d. A. fremsendte vi til det kgl. Ministerium en Indstilling angaaende den internationale Konference i Genève 1930 om Indførelse af ensartet Veksel- og Checklovgivning bl. a. indeholdende Udkast til Forslag til Veksellov udarbejdet i Forbindelse med de øvrige nordiske Landes Delegerede paa den nævnte Vekselsrets-konference. I Skrivelsen forbeholdt vi os eventuelt at foreslaa Ændringer i det udarbejdede Udkast til Veksellov, hvis det svenske Lagråd, der havde faaet det svenske Lovudkast forelagt, maatte stille Forslag om Ændringer i dette.

Fra Lagrådet er der nu fremkommet en Udtalelse om Udkastet, og efter at vi i Forbindelse med de øvrige nordiske Landes Delegerede paa et Møde, der fandt Sted i Stockholm i Dagene fra den 22.—27. August d. A. har haft Lejlighed til at gennemgaa Lagrådets Bemærkninger, tillader vi os herved at fremsende et nyt Optryk af vor Indstilling indeholdende Lovudkastet, ændret paa et ganske enkelt Punkt. Endvidere har vi i Forbindelse med Lovudkastet ladet optrykke som Parallel-Tekster Teksten til det norske Lovudkast og Teksten til det svenske Lovudkast; Teksten til det finske Lovudkast foreligger endnu ikke og har derfor ikke kunnet optrykkes.

Med Hensyn til de af Lagrådet fremsatte Indvendinger imod Lovudkastet skal vi gøre følgende Bemærkninger:

Lagrådet henleder Opmærksomheden paa Bestemmelsen i Udkastets § 21, der indeholder en Regel om, at Vekslen, hvis den forevises til Akcept af Trassaten, skal forevises paa det Sted, hvor denne bor, og gør samtidig opmærksom paa, at Lovudkastet og dermed ogsaa selve den ensartede Veksellov, der er vedtaget i Genève, ikke foreskriver, at Trassatens Bopæl skal findes angivet i Vekslen, jfr. Forskrifterne i Udkastets § 2, 3. Stk., hvori udtales, at hvis Betalingssted ikke særskilt er angivet i Vekslen, skal det Sted, der angives ved Trassatens Navn, anses for at være Vekslens Betalingssted og tillige det Sted, hvor Trassaten bor. Lagrådet foreslaar, at der i Udkastet skal optages en Bestemmelse gaaende ud paa, at hvis Trassatens Bopæl ikke er nævnt i Vekslen, og der heller ikke i Vekslen findes Angivelse af Sted, som kan anses som hans Bopæl, anses det Sted, hvor Trassaten har Forretningslokale, eller hvis han ikke har et saadant, det Sted, hvor han bor, for Betalingssted, og Lagrådet bygger denne sin Opfattelse paa den Betragtning, at Ordet »domicile« i fransk Ret betyder saavel Bopæl som Forretningssted. Indenfor de nordiske Delegerede drøftede man i Stockholm de Vanskeligheder, som kan tænkes at opstaa ved Bestemmelsen i § 21 om, at Forevisning til Akcept og eventuel Protest for manglende Akcept skal foregaa paa det Sted, hvor Trassaten bor. Man kom til det Resultat, at der ikke er Anledning til at søge Udkastet fuldstændiggjort paa dette Punkt, idet Spørgsmaalet næppe er af stor praktisk Betydning. Udkastet stemmer, som det i Øjeblikket er affattet, med de nordiske Veksellove af 1880 og den tyske Wechsel-Ordnung, men der ses ikke i Praksis hidtil at have været noget særligt Tilfælde, der har fremkaldt Tvivl. Findes der ved Trassatens Navn i Vekslen en Stedbetegnelse, som ikke udtrykkelig angiver sig som Betalingssted, er det ifølge § 2, 3. Stk. klart, at dette Sted skal anses som det Sted, hvor Trassaten bor. I Forarbejderne til den internationale Veksellov findes der Udtalelser, der tyder paa, at man har ment, at denne Bestemmelse skulde dække alle Tilfælde, se saaledes Forhandlingerne i Haag i 1912, Actes II, Side 21, jfr. ogsaa Evaldsen Vekselloven, Side 28—29. Det maa dog vistnok erkendes, at § 2, 3. Stk., efter sin Ordlyd ikke er anvendelig i de Tilfælde, hvor Vekslen angiver Betalingssted, men ikke indeholder nogen nærmere Angivelse af Trassatens Bopæl. I disse Tilfælde maa man derfor utvivlsomt anse en Forevisning til Akcept paa det Sted, hvor Trassaten virkelig bor, som lovlig. Noget andet er, at man næppe ubetinget kan nægte at anerkende som lovlig ogsaa en Forevisning til